

Discurs col·lectiu de la comunitat, “Ciutats per viure-hi”

Acte d'inauguració del curs 2023-24

05/10/2023

Estimats estudiants, personal d'administració, docents,
vicerectors, rector,

Quan una persona jove es planteja una ciutat hipotètica, ja no pensa a viure-hi, sinó a sobreviure-hi. Lluny de caure en discursos derrotistes, els més vulnerables —de la mateixa manera que aquest país tan petit i tan gran alhora ho fa— reuneix totes les energies i recursos possibles i camina cap endavant.

Amb la mateixa força que també ho fa aquesta universitat; infrafinançada, però sovint capdavantera en innovació, recerca i en humanisme. Perquè, mentre avança, s'ocupa de no deixar ningú enrere.

No puc estar-me, aprofitant el fil, de subratllar la feina, sovint ignorada, que han fet tots aquests anys la vicerectora Sílvia Llach, la Sílvia Lloveras, de la Unitat de Compromís Social, la Montse Castro, de la Unitat d'Igualtat, i tot l'equip, que ha fet possible l'impossible. No puc parlar de ciutats universitàries per viure-hi sense esmentar-les, perquè cada dia construeixen muntanyes amb petits granets de sorra. Moltes gràcies pel servei que feu a la comunitat universitària i a la ciutadania en general.

Una ciutat ideal hauria de ser pensada per les persones i desenvolupada per les mateixes persones. També hauria de vetllar per l'entorn, amb una diversitat d'espais verds, els quals permetrien que aquesta es regulés tèrmicament esdevenint espais de refugi climàtic i de potenciació social i de l'esport i la salut. En definitiva, una ciutat ideal ha de disposar d'una bona planificació urbanística ben pensada que inclogui carrers amplis i de vianants, carrils per a bicicletes, espais verds i àrees de recreació perquè es fomenti la vida sostenible i la interacció social.

En aquest sentit, la nostra ciutat universitària té una posició singular a nivell mundial també en l'aspecte geogràfic; tanmateix, és una ciutat acollidora i propera a les persones. Molts dels presents tenim el compromís i l'obligació de treballar per crear una Girona més justa, més sostenible i menys segregada i gentrificada. Caminem cap a un món i uns models de ciutat cada cop menys humans i més individualistes, on les barreres físiques i socials cada cop es fan més evidents. Sovint s'actua sense rumb degut a la convulsió constant de les nostres vides i, malauradament, ens oblidem del que significa ser ciutadà, que en primer terme és vetllar pel benestar de la comunitat. Girona haurà de ser pionera en aquest trencament d'inèrcia i ho haurà de fer possible de la mà d'actors del territori com ara la universitat per tal de seguir mantenint

l'objectiu primer pel qual es va crear aquesta institució acadèmica: renovar el teixit social de la ciutat i implicar-s'hi. Això només serà possible si ho fem entre tots.

Perquè l'estudiant no hagi de patir per treballar i mantenir unes bones qualificacions que el faran accedir a ajudes, perquè la família monoparental no tingui treballs per arribar a final de mes, perquè tothom hi pugui caminar independentment de la seva condició i característiques, perquè no hagi d'haver-hi associacions que gestionin el problema de ciutadans que dormen en llocs com les voltes d'aquest edifici, en definitiva, perquè tothom pugui viure, de manera digna, en aquesta ciutat. Moltes gràcies.